

288) I. Ny Konto. Skrivelse fra Indenrigsministeren:

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 18de November 1892.

Fra det kongelige danske Landhusholdningssekskab har Indenrigsministeriet modtaget følgende Skrivelse:

„I den af Statskonsulenterne Arup og Faber nylig afgivne Rejseberetning om Afsetningsvilkårene for danske Kreaturer og Landbrugsprodukter i Belgien og Frankrig findes bl. a. en Fremstilling af Handelen med fersk Smør i Paris, hvoraf synes at fremgaa, at det muligvis vilde kunne svare Regning for Danmark i de egentlige Vintermaaneder at føre fersk Smør til Parisermarkedet, hvor der betales indtil 7—8 Francs pr. Kilo (2,50—2,90 Kr. pr. Pfd.) for bedste Vare. Selv om det ikke vilde kunne lykkes for os, særlig paa Grund af den lange Afstand til Markedet, at møde i Paris med en Vare, der kunde fuldt maale sig med det bedste Figny-Smør, for hvilket den nævnte høje Pris betales, saa vilde det dog sikkert kunne lykkes os, efter det Trin, vor Smørproduktion nu har naaet, at levere fersk Smør, der vilde falde i Franskmændenes Smag, og kunde vi blot opnaa 4½—5 Francs pr. Kilo, altsaa lidt over Halvdelen af den forannævnte Pris, vilde det formentlig svare god Regning for os at sende en Del af vor Vinterproduktion til Frankrig fremfor til England.

Det er en uheldig Omstændighed for os, at vi for Afsetningen af vort Smør, Danmarks vigtigste Udførselsartikel, alene ere henviste til England. Vel har dette Land hidtil været et særdeles godt Marked for dansk Smør, men Afsetningsforholdene blive bestandig vanskeligere for os. Ikke alene formindsker den stadig voksende Indførsel af Margarine i høj Grad Forbruget af ægte Smør, men ogsaa Konkurrencen med vore Naboer i Nord og Syd bliver stadig haardere for os, og i de sidste Aar have selv de fjerne engelske Kolonier, støttede af store Udførselspræmier, begyndt en alvorlig Kæmpetrid med os. Vel staar dansk Smør endnu øverst i England og betales højere end vore Konkurrenters, men vi maa nu nøjes med betydelig lavere Priser, end vi opnaaede for nogle Aar tilbage, da Konkurrencen var mindre, og Fremtiden vil vel snarere bringe os lavere end højere Priser. Det vilde derfor være af stor Betydning for os, om vi kunde vinde et nyt, godt Marked, selv om det kun blev i en Del af Aaret, dette vilde være af Betydning ikke alene for det Smør, der gik til det ny Marked, men ogsaa for den Del af vor Produktion, der ligesom hidtil vil vedblive at gaa til England, fordi Tilførslen af dansk Smør til dette Land bliver saa meget mindre, saa længe en Del af vor Produktion gaar andetsteds hen. Ligesom de store indenlandske Pakninger i Juni og Juli bidrage til at holde Priserne paa vort Smør oppe i Sommermaanederne, vilde en Udførsel herfra til Paris i Vintermaanederne sikkert bidrage til at skaffe os højere Smørpriser om Vinteren.

Det har flere Gange været paatænkt, dels af ledende Mænd i vor Mælkeridrift, dels af herbærende Smørhandlere, at forsøge Parisermarkedet for dansk Smør, men der er hidtil ikke blevet gjort noget alvorligt Forsøg derpaa. Forholdene i Paris ere jo nemlig meget forskellige fra de engelske. Der maa leveres en anden Vare, end vi sende til Englænderne, Afsetningsmaaderne ere forskellige i de to Lande, og, hvad der er en Hovedsag, Forsendelsen til Paris er langvarigere, kostbarere og farligere, særlig for en saa letfordærvelig Vare som fersk Smør. Men ligesom Trangen til at finde et nyt Marked nu er større end tidligere, saaledes ere ogsaa Befordringsmidlerne efterhaanden blevne baade bedre og hurtigere, og Udfigterne for en lønnende Smørudførsel til Paris ere derfor nu mere lovende, end de tidligere have været. Dertil kommer, at Djeblisset for os synes særlig gunstigt, idet den franske Smørproduktion ventes til Vinter at ville blive betydelig mindre end sædvanlig, saa at franske handlende søge at tilvejebringe en større Tilførsel fra Udlandet.

Landhusholdningssekskabet har derfor ment, at Tiden til at gøre et alvorligt Forsøg paa at finde et Marked for dansk Smør i Paris nu er kommen. Paa Vasis af de af Konsulent Faber samlede Oplysninger har Sekskabet forhandlet med Professor Segelcke og en Del større kjøbenhavnske Smørhandlere, og 4 af disse have erklæret sig villige til for egen Regning og Risiko allerede